

OBLIKOSLOVNE NAPAKE MAKEDONSKIH GOVORCEV IN GOVORK PRI UČENJU SLOVENŠČINE: ANALIZA SAMOSTALNIKA IN PRIDEVNICA

NIKA PAVLETIČ, KLARA ŠUMENJAK

Univerza na Primorskem, Fakulteta za humanistične študije, Koper, Slovenija
nika.pavletic@fhs.upr.si, klara.sumenjaks@fhs.upr.si

Prispevek se osredotoča na težave pri usvajanju slovenščine kot tujega jezika pri govoricah in govorkah makedonščine, pri čemer izpostavlja le izbrane oblikoslovne značilnosti samostalnika in pridevnika, kjer se kažejo razlike med jezikoma. Slovenščina in makedonščina sta sorodna jezika, ki pa se na jezikovnosistemski ravni precej razlikujeta, kar vpliva na proces učenja slovenščine in pogosto vodi do negativnega jezikovnega prenosa. Raziskava izhaja iz predpostavke, da materni jezik služi kot osnova za usvajanje novih jezikovnih struktur v tujem jeziku, pri čemer sistemske razlike med jezikoma zaradi negativnega jezikovnega prenosa vplivajo na pojavnost specifičnih napak. Med letoma 2019 in 2022 je bilo izvedeno jezikovno testiranje, v katerem je sodelovalo 53 študentov in študentk Univerze na Primorskem, ki so imeli znanje slovenščine na osnovni ravni. Test je bil osredotočen na preverjanje poznavanja izbranih slovničnih kategorij pri samostalniku in pridevniku. Rezultati raziskave so pokazali, da se največ napak pojavlja na področjih, kjer makedonščina nima ekvivalentnih struktur, kot so sklanjatve in podaljševanje osnove, sintetično stopnjevanje pridevnikov ter preglas za mehkiimi soglasniki. Med najpogostejšimi napakami so bile neustrezne oblike pri (ne)podaljševanju osnove (npr. *prostorja*, *sirjom*, *pulovere*), raba zvalniških oblik (npr. *profesorice*) ter nepravilno stopnjevanje pridevnikov (npr. *najvisoka*). Raziskava ponuja vpogled v najpogostejše napake makedonskih govork in govorcev pri učenju slovenščine kot tujega jezika.

DOI
[https://doi.org/
10.18690/um.ff.5.2025.8](https://doi.org/10.18690/um.ff.5.2025.8)

ISBN
978-961-299-009-1

Ključne besede:
slovenščina kot tuji jezik,
makedonščina,
oblikoslovne napake,
negativni prenos,
jezikovne razlike

DOI
[https://doi.org/
10.18690/um.ff.5.2025.8](https://doi.org/10.18690/um.ff.5.2025.8)

ISBN
978-961-299-009-1

Keywords:

Slovenian as a foreign
language,
Macedonian,
morphological errors,
negative transfer,
linguistic differences

MORPHOLOGICAL ERRORS OF MACEDONIAN SPEAKERS IN LEARNING SLOVENIAN: AN ANALYSIS OF NOUNS AND ADJECTIVES

NIKA PAVLETIĆ, KLARA ŠUMENJAK

University of Primorska, Faculty of Humanities, Koper, Slovenia
nika.pavletic@fhs.upr.si, klara.sumenjak@fhs.upr.si

The article examines challenges in the acquisition of Slovenian as a foreign language by Macedonian speakers, focusing on specific morphological features of nouns and adjectives where differences between the two languages are evident. Although Slovenian and Macedonian are related languages, they differ significantly at the systemic linguistic level. These differences impact the process of learning Slovenian and frequently result in negative language transfer. This version maintains academic phrasing while clearly emphasizing the focus on nouns and adjectives. It works well in a linguistic context and highlights the article's scope effectively. Between 2019 and 2022, language testing was conducted with 53 students at the University of Primorska who had Slovenian proficiency at the basic level. The test focused on assessing knowledge of selected grammatical categories in nouns and adjectives. The results revealed that the majority of errors occurred in areas where Macedonian lacks equivalent structures, such as declensions, stem extensions, synthetic adjective gradation, and vowel alternation following soft consonants. Common errors included errors in stem extensions (e.g., *prostoria*, *sirjom*, *pulovere*), the use of vocative forms (e.g., *profesorice*), and incorrect adjective gradation (e.g., *najvisoka*). The study provides insights into the most frequent errors made by Macedonian speakers learning Slovenian as a foreign language.

University of Maribor Press

1 Uvod

Učenje tujega jezika je kompleksen in dolgotrajen proces, ki ne vključuje le usvajanja novih jezikovnih struktur, ampak tudi interakcijo med prvim in ciljnim jezikom (Saville-Troike in Barto 2019; Lightbown in Spada 2019). Slovenščina in makedonščina sta sorodna jezika, saj sodita med južnoslovanske jezike, vendar se zaradi zgodovinskega razvoja in vplivov drugih jezikov bistveno razlikujeta. Pri učenju sorodnih jezikov pogosto prihaja do t. i. jezikovnega prenosa, ki ima lahko pozitiven ali negativen učinek na usvajanje tujega jezika (gl. Balažić Bulc 2004). Negativni jezikovni prenos lahko povzroči težave pri usvajanju tujega jezika, saj so napake, ki iz njega izhajajo, pogosto dolgotrajne in jih brez ustreznega pristopa težko odpravimo, kar lahko privede do njihove trajne utrditve (Saville-Troike in Barto 2019: 39; Balažić Bulc 2004: 77–78; Arizankovska 2009). Ker negativni jezikovni prenos vodi v specifične napake, jih je treba podrobneje raziskati in razumeti, da se jih nato tudi lažje odpravi.

Prispevek se osredotoča na oblikoslovno analizo napak, ki jih govorcev in govork makedonščine najpogosteje delajo pri učenju slovenščine na osnovni jezikovni ravni. Analiza v nadaljevanju zajema zgolj izbrane napake samostalnika in pridevnika, ki so se pojavile med testiranjem, in predstavlja tiste primere, ki so bili najbolj izraziti. Kljub temu so se med raziskavo pojavile tudi druge napake (npr. napačna raba sklonov in sklonskih končnic), ki zaradi omejitev raziskave niso podrobneje obravnavane, vendar bi bila njihova obravnava smiselna za nadaljnje raziskovanje. V okviru raziskave nas je zanimalo predvsem, katere so najpogostejše oblikoslovne napake makedonskih govorcev in govork pri samostalniku in pridevniku, kako sistemske razlike med slovenščino in makedonščino vplivajo na pojavnost teh napak ter kako lahko rezultati analize teh napak prispevajo k izboljšanju metod poučevanja in pripravi učnih gradiv.

Raziskava temelji na kontrastivni analizi jezikovnih sistemov slovenščine in makedonščine ter rezultatih testiranja, ki je bilo izvedeno med študenti in študentkami, rojenimi govorcev in govorkami makedonščine, ki se na Univerzi na Primorskem učijo slovenščino (več o učenju slovenščine na UP gl. Šumenjak in Volk 2020). Cilj raziskave in njene analize je identificirati in podrobneje preučiti oblikoslovne napake ter ugotoviti, v kolikšni meri so posledica negativnega jezikovnega prenosa in razlik med jezikovnimi sistemoma. Rezultati prispevajo k

razumevanju značilnih težav pri učenju sorodnih jezikov in ponujajo smernice za izboljšanje učnih pristopov pri poučevanju slovenščine kot tujega jezika.

V nadaljevanju so podrobneje predstavljene ključne razlike med jezikovnima sistemoma slovenščine in makedonščine, metodologija raziskave, vključno z opisi testnih nalog in postopkom zbiranja podatkov, analiza najpogostejših oblikoslovnih napak ter njihova razvrstitve, interpretacija rezultatov in zaključni predlogi za izboljšanje poučevanja slovenščine kot tujega jezika.

1.1 Slovenščina in makedonščina

Slovenščina in makedonščina sta južnoslovanska jezika, zato imata veliko skupnih lastnosti, saj sta imela do določene točke skupen razvoj, obenem pa ju mnogo stvari tudi oddaljuje; na ravni jezika je to ravno jezikovna tipologija, saj je makedonščina pod vplivom balkanskih neslovanskih jezikov prešla iz sintetične v analitično tipologijo (izguba sistema sklanjatev, analitično stopnjevanje pridevnikov, *da-*, *сум-* in *има-* zgradbe, postpozitivni člen itd.). Tako je makedonščina v stiku z drugimi balkanskimi jeziki razvila t. i. balkanizme (Koneski 1996: 9–11).

Za makedonščino so značilni naslednji balkanizmi, ki obenem predstavljajo najizrazitejše razlike med slovenščino in makedonščino (Minova-G'urkova 2019: 705–706): 1. trojni postpozitivni člen (mak. *книгата – кигава – книгана*), 2. analitično stopnjevanje pridevnikov in prislovov s predpono *по-* za primernik in *нај-* za presežnik (mak. *добар – подобар – најдобар*; *убаво – поубаво – најубаво*), 3. izguba nedoločnika in njegova zamenjava z *da*-zgradbo ali glagolnikom (mak. *не сака да зборува – не сака зборување*), 4. tvorba glagolskih časov s členkom *ќе* (mak. *ќе читам, ќе читав, ќе сум читал*), 5. sovpad roditelja in dajalnika, kar se izraža z uporabo predloga *на* (mak. *Му ја дадов на Марко книгата на/од Симона.*), 6. posesivni dajalnik s postpozitivnimi dajalniškimi oblikami osebnih zaimkov in povratnega osebnega zaimka (mak. *дедо ми, мајка му*), 7. glagolski *има-* in *сум-* zgradbi, ki izražata rezultativnost (mak. *јаден сум – имам јадено*) in 8. podvajanje premege (tožilniškega) in nepremege (dajalniškega) objekta, ki je povezano tudi s samostalniško določenostjo (mak. *Ја видов жената; Му реков на Андреј*).

Te razlike med jezikoma predstavljajo izhodišče za primerjavo jezikovnih sistemov slovenščine in makedonščine na oblikoslovni ravni, saj so razlike med jezikoma tu najizrazitejše in »so rezultat vpliva neslovanskega okolja« (Arizankovska 2009: 31).

Kontrastivna analiza jezikov predstavlja osnovo za pričujočo raziskavo in analizo napak. Izsledki primerjave jezikovnih sistemov slovenščine in makedonščine so tako lahko uporabni tudi v praksi, saj je za učinkovito učenje in usvajanje jezika nujno obvladovanje slovnične strukture obeh jezikov, kar izpostavlja tudi Arizankovska (2015: 80): »Obvladovanje diferencialnih posebnosti obeh jezikov je predpogoj za uspešno usvajanje tujega jezika in usmerjanje k miselnemu procesu v procesu oblikovanja pravilne izreke.«

2 Metodologija in zbiranje podatkov

V raziskavi je sodelovalo 53 študentov in študentk, rojenih govork in govorcev makedonščine, ki se na Univerzi na Primorskem v okviru svojih študijskih programov učijo slovenščino, njihovo znanje pa je v času testiranja dosegalo osnovno raven. Podatki so bili zbrani v študijskih letih 2019/20, 2020/21 in 2021/22. Za potrebe raziskave je bil izdelan usmerjeni test, ki je preverjal izbrane posebnosti samostalnikov in pridevnikov, pri čemer smo izhajali iz sistemskih razlik med makedonščino kot prvim in slovenščino kot ciljnim jezikom. Pri samostalniku smo preverjali sedem kategorij, in sicer rabo zvalnika, podaljševanje osnove z *-j*, *-on*, *-t*, *-s* in *-n* ter preglas za mehkimimi soglasniki. Pri pridevniku smo preverjali ujemanje pridevnika in samostalnika v imenovalniku in tožilniku množine, tvorbo svojilnega pridevnika in stopnjevanje pridevnika.

Test je obsegal skupno 51 primerov, od tega 29 za samostalnik in 22 za pridevnik. Test je bil zaprtega tipa, kar pomeni, da so imeli študenti in študentke dan primer z osnovno obliko v oklepaju, na črto pa so morali zapisati ustrezno rešitev, npr. *Kupil sem tri _____ (pulover)*. Vsi primeri, zajeti v testu, so bili obravnavani pri pouku slovenščine, kar pomeni, da so jih študenti in študentke sistematično usvajali in tudi utrjevali. Zaradi zagotavljanja kontroliranega okolja in preprečevanja uporabe slovarja, spletnih orodij ali pomoči drugih oseb s strani študentov in študentk je testiranje potekalo v razredu v času pouka slovenščine. Testiranje v kontroliranem okolju sicer prinaša zanesljivejše rezultate, vendar je treba upoštevati tudi okoliščine. Študenti in študentke so namreč test izpolnjevali v predavalnici ob navzočnosti

profesorice, kar je lahko stresno, poleg tega pa so imeli tudi časovno omejitev in zaradi zaprtega tipa testa niso pokazali svoje spontane jezikovne produkcije. Rezultati testiranja tako ne kažejo njihove celotne jezikovne zmožnosti, ampak samo testno performanco, tj. kar so v trenutku testiranja znali in bili sposobni uporabiti (gl. Pirih Svetina 2005: 54 in Ferbežar 1999: 430).

3 Predstavitev in analiza rezultatov

V nadaljevanju prispevka so tabele, v katerih so prikazane napake za posamezne primere razvrščene po pogostosti pojavljanja – od največjega do najmanjšega odstotka napačnih odgovorov. Sledi analiza in interpretacija dobljenih rezultatov. Pri tem so se med napačnimi rešitvami pojavljale tudi neustrezne sklonske končnice, vendar zaradi omejitve raziskave niso bile posebej analizirane, temveč je poudarek na drugih oblikoslovnih posebnostih.

3.1 Samostalnik

V analizo posebnosti samostalnika so bili vključeni raba zvalnika, (ne)podaljšave osnove z *-j*, *-ov*, *-t*, *-s* in *-n* ter preglas za mehкими soglasniki, kar obenem tudi predstavlja sistemske razlike med jezikoma.

Kot ostanek sistema sklanjatev se je v makedonščini ohranil zvalnik, ki se uporablja pri nagovoru, medtem ko se je v slovenščini izenačil z imenovalnikom.

Primeri, s katerimi smo preverjali rabo zvalnika:

(1) Dober dan, **Dragan**, kako si? (2) Hej, **Ivan**, počakaj me! (3) Spoštovana **profesorica**, rad bi prišel na konzultacije. (4) O, **Sanja**, živijo, že dolgo te nisem videla!

Tabela 1: Raba zvalnika

Primer	Št. pravih odgovorov	% pravih odgovorov	Št. napačnih odgovorov	% napačnih odgovorov	Skupaj
profesorica	19	35,85 %	34	64,15 %	53 (100 %)
Ivan	28	52,83 %	25	47,17 %	53 (100 %)
Sanja	33	62,26 %	20	37,74 %	53 (100 %)
Dragan	32	60,38 %	21	39,62 %	53 (100 %)

Med napačnimi odgovori (gl. tabelo 1) so se v precej visokem deležu (od 37,74 % do 64,15 %) pojavile zvalniške oblike *Dragane*, *Ivane*, *profesorice* in *Sanjo*, kar je posledica negativnega jezikovnega prenosa iz makedonščine. Pri tem se je največ napačnih odgovorov pojavilo pri samostalniku *profesorica* (*profesorice* 64,15 %) in moškem lastnem imenu *Ivan* (*Ivane* 47,17 %).

Med podaljšavami osnove z *-j*, *-ov*, *-t*, *-s* in *-n* makedonščina pozna pri množinskih oblikah samo podaljševanje osnove z *-ov* oz. *-ovu/-evu* in *-n*.

(Ne)podaljševanje osnove z *-j* pri moškem spolu smo preverjali z naslednjimi primeri:

(5) Izpitno obdobje se začne januarja. (6) Kupil sem tri puloverje. (7) Pijem kavo brez sladkorja. (8) Vozim se s taksijem. (9) Voznik kombija je bil zelo prijazen. (10) A si že spoznala Robija? (11) Na to vprašanje nimam odgovora. (12) Ne moreš ostati pri meni, ker nimam prostora. (13) Jem sendvič s sirom.

Tabela 2: (Ne)podaljševanje osnove z *-j*

Primer	Št. pravih odgovorov	% pravih odgovorov	Št. napačnih odgovorov	% napačnih odgovorov	Skupaj
puloverje	21	39,62 %	32	60,38 %	53 (100 %)
odgovora	21	39,62 %	32	60,38 %	53 (100 %)
januarja	28	52,83 %	25	47,17 %	53 (100 %)
taksijem	30	56,60 %	23	43,40 %	53 (100 %)
prostora	33	62,26 %	20	37,74 %	53 (100 %)
sladkorja	34	64,15 %	19	35,85 %	53 (100 %)
kombija	36	67,92 %	17	32,08 %	53 (100 %)
Robija	38	71,70 %	15	28,30 %	53 (100 %)
sirom	41	77,36 %	12	22,64 %	53 (100 %)

V analizo (gl. tabelo 2) so bili vključeni samostalniki moškega spola na *-i* ter samostalniki moškega spola na *-r*, pri čemer so bili pri slednjih vključeni tudi primeri, ki osnove z *-j* ne podaljšujejo (*odgovor*, *prostor*, *sir*). Tako smo preverjali, ali študentje in študentke poznajo omejitev pravila. Med napačnimi odgovori so se pojavile tudi neustrezne sklonске končnice, vendar raba sklonov ni bila predmet raziskave, zato so upoštevani samo primeri, kjer ni prišlo do podaljšave osnove z *-j* oz. je podaljšava osnove z *-j* neustrezna.

Med neustreznimi odgovori so se pojavile oblike: *januara*, *pulovere*, *pulovera*, *puloveri*; *sladkora*, *sladkor*, *taksi*, *taksijom*, *taksomr*, *kombi*, *kombe*, *komba*; *Robi*, *odgovor*, *odgovorja*, *odgovoru*, *odgovorju*, *prostor*, *prostorja*, *prostorje*, *prostore*; *sir*, *sirjem*, *sirjom*, *sirem*, *sira*.

Rezultati kažejo, da imajo makedonski govorniki in govornice več težav pri podaljševanju osnove pri samostalnikih moškega spola na *-r* kakor na *-i*. Napake pri podaljševanju osnove z *-j* pri samostalnikih moškega spola na *-r* so bile med 35,85 % in 60,38 %, medtem ko so bile pri samostalnikih moškega spola na *-i* med 28,30 % in 43,40 %. Več pravičnih odgovorov je bilo pri samostalnikih *odgovor*, *prostor* in *sir* (med 39,62 % in 77,36 %), nepodaljševanje osnove z *-j* pa je posledica vpliva prvega jezika oz. makedonščine, ki takega podaljševanja osnove ne pozna.

(Ne)podaljševanje osnove z *-ov* pri moškem spolu smo preverjali z naslednjimi primeri:

(14) Rad pijem sadne **sokove**. (15) Naša sosedka ima tri **sinove**. (16) Všeč so mi stari **gradovi**. (17) V prostem času gledam akcijske **filme**. (18) V srednji šoli sem hodil v diskoteke in **klube**. (19) Študenti v Sloveniji lahko poceni jejo na študentske **bone**.

Tabela 3: (Ne)podaljševanje osnove z *-ov*

Primer	Št. pravičnih odgovorov	% pravičnih odgovorov	Št. napačnih odgovorov	% napačnih odgovorov	Skupaj
filmi	33	62,26 %	20	37,74 %	53 (100 %)
klubi	35	66,04 %	18	33,96 %	53 (100 %)
bone	38	71,70 %	15	28,30 %	53 (100 %)
sokove	46	86,79 %	7	13,21 %	53 (100 %)
gradovi	48	90,57 %	5	9,43 %	53 (100 %)
sinove	49	92,45 %	4	7,55 %	53 (100 %)

Pri (ne)podaljševanju osnove z *-ov* (gl. tabelo 3) pri samostalnikih moškega spola so bili analizirani trije primeri, ki osnovo podaljšujejo (*sok*, *sin*, *grad*), in trije, ki osnove ne podaljšujejo (*film*, *klub*, *bon*). V makedonščini je podaljševanje osnove z *-ov* (oz. *-ovu/-ovu*) pri enozložnih samostalnikih moškega spola pogostejše kot v slovenščini (Minova-G'urkova 2007: 74). To se je pokazalo tudi pri podaljševanju osnove v slovenščini, saj je bilo pri primerih *film*, *klub* in *bon* bistveno več neustreznih podaljšav z *-ov* (med 28,30 % in 37,74 %), medtem ko je bilo pri primerih *sok*, *sin* in *grad* neustreznih rešitev le med 7,55 % in 13,21 %. Med neustreznimi oblikami so se

pojavele *filmove, filmovi, filmi; klubove, klubovi, klubi; bonove, bonovi, boni*. V primerih *sok, sin* in *grad* so se pojavljale večinoma napačne sklonske končnice: *sokovi, sinovi, gradove*.

(Ne)podaljševanje osnove s *-t* pri moškem in srednjem spolu smo preverjali z naslednjimi primeri:

(20) Imam mamo in očeta. (21) Ne poznam Toneta. (22) Ne vidim dekleta.

Tabela 4: (Ne)podaljševanje osnove s *-t*

Primer	Št. pravih odgovorov	% pravih odgovorov	Št. napačnih odgovorov	% napačnih odgovorov	Skupaj
dekleta	14	26,42 %	39	73,58 %	53 (100 %)
Toneta	19	35,85 %	34	64,15 %	53 (100 %)
očeta	31	58,49 %	22	41,51 %	53 (100 %)

Pri (ne)podaljševanju osnove moškega in srednjega spola s *-t* (gl. tabelo 4) so bili v analizo zajeti trije primeri. Kot najmanj problematičen se je izkazal samostalni *oče*, kjer je bilo neustreznih odgovorov brez podaljšave osnove 41,51 % rešitev (*oče, oča*), medtem ko sta se kot bolj težavna izkazala lastno moško ime *Tone* (64,15 % napak) in samostalni srednjega spola *dekle* (73,58 % napak). Med neustreznimi rešitvami so se pojavile oblike: *Tona, Tone, dekle, dekla, deklo*. Makedonščina podaljševanja osnove s *-t* ne pozna, zato so imeli študenti in študentke težave pri podaljševanju v slovenščini.

(Ne)podaljševanje osnove s *-s* pri srednjem spolu smo preverjali z naslednjimi primeri:

(23) Vsak dan se vozim s kolesom. (24) Mačka sedi zraven drevesa. (25) V šoli se učimo o človeškem telesu.

Tabela 5: (Ne)podaljševanje osnove s *-s*

Primer	Št. pravih odgovorov	% pravih odgovorov	Št. napačnih odgovorov	% napačnih odgovorov	Skupaj
telesu	17	32,08 %	36	67,92 %	53 (100 %)
drevesa	18	33,96 %	35	66,04 %	53 (100 %)
kolesom	22	41,51 %	31	58,49 %	53 (100 %)

V analizo (ne)podaljševanja osnove *s -s* (gl. tabelo 5) pri srednjem spolu so bili zajeti trije primeri, in sicer samostalniki *kolo*, *drevo* in *telo*. Podaljševanje osnove *s -s* se je za študente in študentke izkazalo kot problematično, saj se je pri vseh treh samostalnikih pojavila več kot polovica neustreznih rešitev (med 58,49 % in 67,92 %). Med neustreznimi oblikami so se pojavile: *kolom*, *kolo*, *kolu*, *kola*; *drevo*, *dreva*, *drvo*, *drva*; *telo*, *telu*, *tela*. Najmanj napak (58,49 %) se je pojavilo pri samostalniku *kolo*, kar bi lahko pripisali frekvenci pojavljanja tega samostalnika, saj so se študenti in študentke v okviru predavanj z njim pogostejše srečevali kakor s preostalima dvema. Na splošno je nepodaljševanje osnove *s -s* pri samostalnikih srednjega spola v slovenščini posledica sistemske razlike med slovenščino in makedonščino, saj slednja takega podaljševanja ne pozna.

Podaljševanje osnove *z -n* pri srednjem spolu smo preverjali z naslednjima primeroma:

(26) Všeč so mi slovenska imena. (27) Izlet odpade zaradi slabega vremena.

Tabela 6: (Ne)podaljševanje osnove *z -n*

Primer	Št. pravih odgovorov	% pravih odgovorov	Št. napačnih odgovorov	% napačnih odgovorov	Skupaj
imena	37	69,81 %	16	30,19 %	53 (100 %)
vremena	46	86,79 %	7	13,21 %	53 (100%)

Podaljševanje osnove *z -n* (gl. tabelo 6) pri samostalnikih srednjega spola so študenti in študentke sistematično usvajali predvsem preko primerov samostalnikov *ime* in *vreme*, zato sta bila tudi edina zajeta v analizo. Rezultati kažejo, da podaljševanje osnove *z -n* pri samostalnikih srednjega spola ni tako problematično, saj je bil odstotek neustreznih rešitev razmeroma nizek (13,21 % ter 30,19 %), vendar je tukaj treba tudi upoštevati majhno število primerov, zajetih v test. Podaljševanje osnove *z -n* pri samostalnikih srednjega spola v množinskih oblikah v določenih primerih pozna tudi makedonščina (npr. *имѝна*, *времиѝна*), v ostalih sklonskih oblikah pa tudi osrednjejužnoslovanski jezik (*imena*, *vremena*), zato je možno, da so študenti in študentke zaradi pozitivnega prenosa iz makedonščine in osrednjejužnoslovanskega jezika to pravilo znali uporabiti tudi v slovenščini. Med neustreznimi odgovori so se večinoma pojavljale neustrezne sklonске končnice oz. oblike: *imi*, *ime*, *imeni*; *vreme*, *vremenu*, ki pa niso bile predmet raziskave.

V nekaterih sklonih in številih se v slovenščini za soglasniki *c, č, ž, š, j* pojavlja preglas *o > e* pri pridevniki in samostalniki srednjega spola ter samostalniki moškega spola. Preglas za mehkiimi soglasniki se pojavlja tudi v makedonščini, vendar v bolj omejenem obsegu kakor v slovenščini.

Preglas za mehkiimi soglasniki pri moškem in srednjem spolu smo preverjali z naslednjimi primeri:

- (28) Pogovarjam se s prijateljem. (29) Živim s sošolcem. (30) Telefoniram staršem. (31) Vozim se z motorjem. (32) Navdušen sem nad novim stanovanjem. (33) Posodo premažite z oljem.

Tabela 7: Preglas

Primer	Št. pravihnih odgovorov	% pravihnih odgovorov	Št. napačnih odgovorov	% napačnih odgovorov	Skupaj
staršem	13	24,53 %	40	75,47 %	53 (100 %)
stanovanjem	22	41,51 %	31	58,49 %	53 (100 %)
motorjem	26	49,06 %	27	50,94 %	53 (100 %)
oljem	28	52,83 %	25	47,17 %	53 (100 %)
sošolcem	31	58,49 %	22	41,51 %	53 (100 %)
prijateljem	37	69,81 %	16	30,19 %	53 (100 %)

Preglas za mehkiimi soglasniki so študenti in študentke sistematično usvajali v okviru predavanj, in sicer pri usvajanju sklonov. V analizo (gl. tabelo 7) so bili zajeti štirje primeri samostalnikov moškega spola (*prijatelj, sošolec, starši, motor*) in dva primera samostalnikov srednjega spola (*stanovanje, olje*), s katerimi so se študenti in študentke predhodno že srečali na predavanjih in jih utrjevali, polega tega pa preglas za mehkiimi soglasniki pozna tudi makedonščina (v sicer nekoliko bolj omejenem obsegu kot slovenščina). Kljub temu je delež neustreznih odgovorov zelo raznolik: kot najmanj problematičen se je izkazal samostalniik *prijatelj* (30,19 % neustreznih rešitev), kar bi lahko pripisali pogostosti pojavljanja in rabe tega samostalnika. Najvišji deleži neustreznih rešitev so se pokazali pri samostalniki *starši* (75,47 %) in *stanovanje* (58,49 %), pri čemer se je poleg neupoštevanja prelga pojavila tudi neustrezna sklonska oblika. Upoštevati je treba tudi dejstvo, da je samostalniik *starši* postavljen v dajalniik množine, samostalniik *stanovanje* pa v orodniik s predlogom *nad*, kar so študenti in študentke usvajali proti koncu predavanj in teh oblik niso toliko vadili, kolikor so npr. tožilniik ali rodilniik. Med neustreznimi odgovori so se pojavile naslednje oblike: *prijatelj, prijateljom; sošolec, sošolcu, sošolcom; starši, starših, staršom, staršimi;*

motor, motorom, motorja, motora, motorem, motorju, stanovanje, stanovanju, stanovanja, stanovanjom; olje, olja, olju, oljom.

3.2 Pridevnik

V analizo pridevnika je bilo zajeto ujemanje pridevnika in samostalnika v imenovalniku in tožilniku množine, tvorba svojilnega pridevnika in stopnjevanje pridevnika.

Slovenščina pozna posebne končnice za vse tri spole v ednini, dvojini¹ in množini, v makedonščini pa obstajajo samo v ednini, v množini makedonščina pozna samo končnico *-u* (mak. *dobri mazi, dobri ženi, dobri deca*) (Arizankovska 2010: 186–187), kar pomeni, da se pridevnik po svoji obliki ne ujema s samostalnikom.

Ujemanje pridevnikov in samostalnikov v imenovalniku in tožilniku množine smo preverjali z naslednjimi primeri:

(34) Narediti moram tri **težke izpite**. (35) Na fakulteti imamo **zanimive predmete**. (36) To so **moje nove sošolke**. (37) Všeč so mi **sveže jagode**. (38) Darko prodaja **stara stanovanja**. (39) Hiša ima **velika okna**.

Tabela 8: Ujemanje pridevnika in samostalnika

Primer	Št. pravih odgovorov	% pravih odgovorov	Št. napačnih odgovorov	% napačnih odgovorov	Skupaj
zanimive predmete	35	66,04 %	18	33,96 %	53 (100 %)
sveže jagode	37	69,81 %	16	30,19 %	53 (100 %)
težke izpite	39	73,58 %	14	26,42 %	53 (100 %)
moje nove sošolke	40	75,47 %	13	24,53 %	53 (100 %)
stara stanovanja	43	81,13 %	10	18,87 %	53 (100 %)
velika okna	46	86,79 %	7	13,21 %	53 (100 %)

¹ V dvojini sta obliki za ženski in srednji spol izenačeni.

Za preverjanje ujemanja pridevnika in samostalnika v imenovalniku in tožilniku je bilo v analizo (gl. tabelo 8) zajetih šest primerov, in sicer dva primera moškega, dva ženskega in dva srednjega spola množine. Največji delež napak se je pojavil pri moškem in ženskem spolu (med 24,53 % in 33,96 %), pri srednjem spolu pa je bil delež nekoliko nižji (13,21 % in 18,87 %), kar bi lahko pripisali vplivu makedonščine, kjer se samostalniki srednjega spola v množini končujejo na *-a*, zato je možno, da so študenti in študentke rabo končnice *-a* prenesli tudi na pridevnik v slovenščini. Med napačnimi oblikami se je najpogosteje pojavila končnica *-i*: *težki izpiti*, *težki izpite*, *težke izpiti*; *zanimivi predmeti*, *zanimivi predmete*, *zanimive predmeti*; *moji novi sošolki*, *moji nove sošolke*, *moji novi sošolke*; *sveži jagodi*, *sveži jagode*; *stari stanovanja*, *stari stanovanje*, *stari stanovanji*; *veliki okni*, *veliki okna*.

Za slovenščino je značilno izražanje svojine s svojilnimi pridevniki, ki imajo končnico *-ov/-ev* (sln. *sosedov*, *Andrejev*) za moški in srednji spol ter *-in* za ženski spol (sln. *Anin*, *prijateljičin*), po njih pa se v imenovalniku ednine sprašujemo z vprašalnicami *čigav*, *čigava*, *čigavo* (Toporišič 2004: 196–197). Pridevniške oblike za izražanje svojine v makedonščini formalno sicer obstajajo, vendar je izražanje svojine na ta način za makedonščino, ki je izrazito analitični jezik, skrajno netipično; svojina se v makedonščini najpogosteje izraža z ustreznim predlogom, npr. sln. *Tanjina knjiga* – mak. *книгата на/од Тања*, sln. *sosedov telefon* – mak. *телефонот на/од соседот* (Arizankovska 2009).

Oblike svojilnega pridevnika smo preverjali z naslednjimi primeri:

(40) To je **sosedov** telefon. (41) **Andrejeva** žena je zdravnica. (42) **Petrovi** starši živijo v Kopru. (43) **Sestrina** hiša je nova. (44) To je **Anino** kolo. (45) Najboljši je **babičin** recept. (46) To je **Mančina** knjiga.

Tabela 9: Svojilni pridevnik

Primer	Št. pravih odgovorov	% pravih odgovorov	Št. napačnih odgovorov	% napačnih odgovorov	Skupaj
Mančina	4	7,55 %	49	92,45 %	53 (100 %)
babičin	12	22,64 %	41	77,36 %	53 (100 %)
Andrejeva	46	86,79 %	7	13,21 %	53 (100 %)
Petrovi	49	92,45 %	4	7,55 %	53 (100 %)
sestrina	49	92,45 %	4	7,55 %	53 (100 %)
sosedov	50	94,34 %	3	5,66 %	53 (100 %)
Anino	51	96,23 %	2	3,77 %	53 (100 %)

Pri tvorbi svojilnega pridevnika je bilo analiziranih (gl. tabelo 9) sedem primerov, in sicer trije samostalniki moškega spola (*sosed, Andrej, Peter*) ter štirje samostalniki ženskega spola (*sestra, Ana, babica, Manca*). Nizek delež neustreznih rešitev (med 3,77 % in 13,21 %) kaže, da tvorba svojilnih pridevnikov za makedonske govorce in govorce v osnovi ni problematična, saj tudi makedonščina formalno pozna take oblike. Izjemo predstavljata primera ženskega spola *babica* in *Manca*, kjer pri tvorbi svojilnega pridevnika v slovenščini prihaja do premene *ε > ě*, česar makedonščina ne pozna, zato so imeli študenti in študentke težave pri tvorbi teh primerov: *babin, babicin; Mancina, Mancin, Mancev*. Svojina se v makedonščini običajno izraža s predlogi, kar se je kot vpliv med neustreznimi rešitvami pokazalo pri dodajanju oz. rabi predlogov: *na Andrej, na sestra, na/od babica, od Manca*.

Pri trostopenjskem stopnjevanju pridevnikov in prislovov se med slovenščino in makedonščino pokaže ena izmed bistvenih strukturnih razlik. V slovenščini se pridevniki in prislovi stopnjujejo opisno s prislovoma *bolj* in *najbolj* (sl. *bolj zelen, bolj grožno*) ali z obrazili *-ji, -ši, -ejši* za pridevnik (sl. *višji, lepši, bogatejši*) in *-e* za prislov (sl. *hitreje*). Presežnik se tvori s predpono *naj-*, ki se dodaja na primernik (npr. *najbolj zelen, najlepši; najbolj grožno, najhitreje*) (Toporišič 2004: 326). V makedonščini se pridevnik stopnjuje po analitičnem modelu s predponama *no-* za primernik in *naj-* za presežnik, ki se dodajata na osnovno obliko (mak. *убав – поубав, голем – најголем*) (Koneski 2004: 307).

Stopnjevanje pridevnika smo preverjali z naslednjimi primeri: (47) Ljubljana je **bolj zelena** od Skopja. (48) Čaj je **bolj vroč** od kave. (49) Imam **mlajšo** sestro. (50) Letalo je **hitreje** kot avtobus. (51) Koper je **večji** od Izole. (52) Katera je **najdaljša** reka na svetu? (53) **Najvišja** slovenska gora je Triglav. (54) Januar je **najbolj mrzel** mesec. (55) Sprehajali smo se po **najbolj znani** ulici v mestu.

Tabela 10: Stopnjevanje pridevnika

Primer	Št. pravih odgovorov	% pravih odgovorov	Št. napačnih odgovorov	% napačnih odgovorov	Skupaj
najdaljša	12	22,64 %	41	77,36 %	53 (100 %)
najvišja	25	47,17 %	28	52,83 %	53 (100 %)
najbolj mrzel	34	64,15 %	19	35,85 %	53 (100 %)
večji	36	67,92 %	17	32,08 %	53 (100 %)
najbolj znani	36	67,92 %	17	32,08 %	53 (100 %)
hitreje	37	69,81 %	15	28,30 %	53 (100 %)
mlajšo	42	79,25 %	11	20,75 %	53 (100 %)

Primer	Št. pravih odgovorov	% pravih odgovorov	Št. napačnih odgovorov	% napačnih odgovorov	Skupaj
bolj zelena	45	84,91 %	8	15,09 %	53 (100 %)
bolj vroč	51	96,23 %	2	3,77 %	53 (100 %)

Stopnjevanje pridevnika je bilo analizirano (gl. tabelo 9) z devetimi primeri, in sicer s štirimi primeri opisnega stopnjevanja (*bolj zelen*, *bolj vroč*, *najbolj mrzel*, *najbolj žnan*) in petimi primeri stopnjevanja z obrazili (*mlajši*, *hitrejši*, *večji*, *najdaljši*, *najvišji*). Pri tem so se pokazali zelo raznoliki odgovori, kar je posledica vpliva makedonščine, saj se makedonsko analitično stopnjevanje pridevnika bistveno razlikuje od slovenskega sintetičnega. Poleg neustreznih sklonskih končnic so se pojavljale tudi napake pri izbiri tipa stopnjevanja, tj. opisno oz. z obrazilom, ter morfonoloških spremembah, do katerih pride pri stopnjevanju pridevnika v slovenščini. Pridevniki se v makedonščini stopnjujejo s priponama *no-* (*po-*) za primernik in *naj-* (*naj-*) za presežnik, pri tem pa (razen zelo redkih izjem) ne prihaja do spremembe osnove, zato je bila za makedonske govorce in govork tvorba primernika oz. presežnika v slovenščini otežena. Pri opisnem stopnjevanju pridevnika s prislovom (*naj*)*bolj* je bilo v primerjavi s stopnjevanjem z obrazili manj napak (med 3,77 % in 35,85 %), saj je makedonskim govorcem in govorkam strukturno bližje, precej višji delež napak pa se je pojavil pri stopnjevanju z obrazili (med 28,30 % in 77,36 %). Kot najbolj problematičen se je izkazal pridevnik *dolg*, pri katerem je bilo 77,36 % neustreznih rešitev, na kar bi lahko vplivala sprememba osnove pri stopnjevanju *dolg* – (*naj*)*daljši*, pa tudi vpliv osrednjejužnoslovanskega jezika z oblikami pridevnika *dug*. Direktni prenos iz makedonščine se je pokazal predvsem pri tvorbi presežnika, saj so študenti in študentke prepono *naj-* dodajali na osnovnik namesto na primernik (npr. *najvisoka*). Pojavile so se tudi napačne oblike, v katerih sta bila rabljena oba tipa stopnjevanja (npr. *bolj večji*), kar kaže na nerazumevanje strukture in pravila stopnjevanja pridevnika v slovenščini. Med neustreznimi rešitvami so se pojavile: *zelenija*, *zelenejša*, *vročiji*, *vroči*, *mlajša*, *bolj mlada*, *bolj mlado*, *hitreje*, *hitrejši*, *bolj hitro*, *veči*, *bolj velik*, *bolj večji*, *najdolža*, *dolža*, *najdolgša*, *najdolgejša*, *najduža*, *najbolj dolga*, *najviša*, *najvisoka*, *najbolj visoka*, *najbolj višja*, *najmrzel*, *najmrzlejši*, *najmrzliji*, *najbolj mrzlejši*, *najžnan*, *najžnani*, *najžnana*, *najbolj žnaniji*, *najžnanoi*, *najžnanejša*, *najžnanejši*.

4 Razprava

V prispevku so na primeru samostalnika in pridevnika predstavljene najosnovnejše in najpogostejše oblikoslovne napake makedonskih govorcev in govork pri učenju slovenščine kot tujega jezika na osnovni ravni. Rezultati raziskave jasno kažejo, da

so najpogostejše napake makedonskih govorcev in govork pri učenju slovenščine povezane s sistemskimi razlikami med jezikoma, zlasti na področjih, kjer makedonščina nima ekvivalentnih struktur ali so pojavi manj izraziti, kot so npr. sklanjatve, podaljševanje osnove, zvalnik, preglas za mehkiimi soglasniki in tvorba svojilnih pridevnikov iz samostalnikov, ki se končajo na *-ca*. Delež napak pri teh strukturah potrjuje, da negativni jezikovni prenos pomembno vpliva na proces usvajanja slovenščine.

Največ težav so študenti in študentke imeli pri (ne)podaljševanju osnove z *-j*, *-t* in *-s* ter pri stopnjevanju pridevnikov, kar je mogoče pripisati odsotnosti takšnih pravil v makedonščini. Na primer, pri samostalnikih moškega spola velikokrat samostalnikom niso podaljševali osnove tam, kjer je bilo to treba (prim. *januara*; *pulovere*), pogosto pa so jo napačno podaljševali osnovo tam, kjer v slovenščini to ni potrebno (npr. *odgovorju*, *prostorja*, *sirjom*). To kaže na nepopolno razumevanje slovničnih pravil v ciljnem jeziku, ki zahtevajo razlikovanje glede na strukturo in rabo.

Pri stopnjevanju pridevnikov je bil delež napak posebej visok. Makedonski govorcev in govork so pogosto uporabljali analitično stopnjevanje, značilno za njihov materni jezik (npr. *najvisoka bolj večji*), namesto sintetičnega stopnjevanja, značilnega za slovenščino (npr. *najvišja, večji*). Takšna odstopanja potrjujejo, da je potrebno dodatno delo pri poučevanju slovničnih struktur, ki jih makedonščina ne pozna ali jih uporablja na drugačen način.

Podobne težave so se pojavile pri rabi svojilnih pridevnikov. Posebej problematična je bila tvorba pridevnikov iz imen in samostalnikov ženskega spola, kjer prihaja do preoblikovanja osnove (npr. *Mančina* ali *babičin*). Študenti in študentke so pogosto napačno uporabili oblike, kot so *na Manca* ali *babica*, kar kaže na vpliv analitičnega izražanja svojine v makedonščini.

Poleg teh težav so bili zabeleženi tudi manj pogosti, vendar prav tako pomembni vzorci napak, kot so nepravilna uporaba zvalnika pri nagovoru (npr. *profesorice* namesto *profesorica*) ter napačne sklonske oblike zaradi odsotnosti sklanjatev v makedonščini.

Podobne ugotovitve so bile zabeležene tudi v sorodnih raziskavah Balažić Bulc (2004), Arizankovska (2015, 2009), Lovrec Srša in Nikolovski 2024, Šumenjak in Volk 2020, 2024, Nikolovski, 2022; Ulčnik in Nikolovski 2022; Pavletić 2021, Požgaj Hadži in Ferbežar (2012), Požgaj Hadži (2002), ki so prav tako opozorili na težave, ki jih povzroča negativni prenos med sorodnimi jeziki.

4.1 Omejitve raziskave in predlogi za nadaljnje delo

Raziskava je bila omejena na analizo napak, ki se pojavljajo pri samostalniku in pridevniku na osnovni jezikovni ravni. Poleg analiziranih napak pa so se v raziskavi pojavile tudi druge, ki zaradi metodoloških omejitev niso bile vključene v obravnavo (npr. raba sklonskih končnic).

V prihodnje bi bilo smiselno raziskati napake tudi na višjih jezikovnih ravneh in razširiti analizo na druge besedne vrste in slovnične kategorije. Prav tako bi bilo smiselno preučiti vpliv spontanih jezikovnih produkcij na pojavnost napak ter razlike v uspešnosti odpravljanja napak glede na različne metode poučevanja.

5 Zaključek

Makedonščina in slovenščina sta južnoslovanska jezika, ki sta si v marsičem podobna, kar makedonskim govorcem in govorkam po eni strani omogoča hitrejšo učenje slovenščine, hkrati pa izrazite razlike med jezikoma otežujejo usvajanje slovenskih struktur in pogosto vodijo do negativnega jezikovnega prenosa.

Rezultati raziskave ponujajo vpogled v najpogostejše in najbolj značilne napake, s katerimi se makedonski govorniki in govorkice srečujejo pri učenju slovenščine. Ti izsledki so lahko v veliko pomoč vsem, ki se ukvarjajo s poučevanjem slovenščine kot tujega jezika, saj omogočajo bolj ciljno usmerjeno pripravo učnih gradiv in vaj za odpravljanje specifičnih napak.

Za učinkovito poučevanje je ključno, da se razlike med jezikoma ne le izpostavijo, ampak s številnimi vajami tudi sistematično utrjujejo, kar lahko pripomore k boljšemu razumevanju in obvladovanju slovničnih posebnosti slovenščine ter omogoča, da učeči se te razlike uspešno usvojijo in napredujejo.

Raziskava prispeva k boljšemu razumevanju vpliva jezikovnih razlik na proces učenja tujega jezika ter poudarja pomen usmerjenega pristopa pri poučevanju slovenščine za makedonske govorce in govorke. Identifikacija in analiza najpogostejših napak omogočata pripravo učnih strategij, ki upoštevajo specifične izzive, ter prilagoditev metod, ki spodbujajo učinkovitejše učenje. Tak pristop omogoča boljšo integracijo novih jezikovnih struktur in zmanjšanje vpliva negativnega prenosa iz maternega jezika.

Literatura

- Lidija ARIZANKOVSKA, 2015: Slovnica slovenskega jezika kot tujega jezika za govorce makedonščine. *Slovnica in slovar – aktualni jezikovni opis*. (Obdobja, 34, 1. del). Ur. Mojca Smolej. Ljubljana: Znanstvena založba Filozofske fakultete. 75–83.
- Lidija ARIZANKOVSKA, 2010: Makedonskiot i slovenečkiot jazik (osobenosti koi gi dobližuvaat i gi oddalečuvaat). *Makedonsko-slovenečki jazični, književni i kulturni vrski = Makedonsko-slovenske jezikoslovne, književne in kulturne zveze: Treta makedonsko-slovenečka naučna konferencija*. Ur. Lidija Arizankovska. Skopje: Filološki fakultet »Blaže Koneski«, Univerzitet »Sv. Kiril i Metodij«. 181–198.
- Lidija ARIZANKOVSKA, 2009: Slovenščina kot tuji jezik – težave, s katerimi se srečujejo govorce makedonščine. *Infrastruktura slovenščine in slovenistike*. (Obdobja, 28). Ur. Marko Stabej. Ljubljana: Znanstvena založba Filozofske fakultete. 27–32.
- Tatjana BALAŽIČ BULC, 2004: Jezikovni prenos pri učenju sorodnih jezikov (na primeru slovenščine in srbohrvaščine). *Jezik in slovstvo* 49/3–4, 77–89.
- Ina FERBEŽAR, 1999: Merjenje in merljivost v jeziku. *Slavistična revija* 47/7, 417–436.
- Blaže KONESKI, 2004: *Gramatika na makedonskiot literaturnen jazik*. Skopje: Prosvetno delo Ad-Skopje, Redakcija Detska radost.
- Blaže KONESKI, 1996: *Istorija na makedonskiot jazik*. Skopje: Detska radost.
- Patsy M. LIGHTBOWN, Nina SPADA, 2019: *How Languages are Learned. Fourth edition*. Oxford: Oxford University Press.
- Jana LOVREC SRŠA, Gjoko NIKOLOVSKI, 2024: Fonološka zmožnost bosansko govorečih priseljenc in priseljencev. *Stanje in perspektive uporabe govornih virov v raziskavah govora*. Ur. Mira Krajnc Ivič. Maribor: Univerza v Mariboru, Univerzitetna založba. 259–275.
- Liljana MINOVA-G'URKOVA, 2019: Balkanski osobenosti na makedonskiot jazik. *Lingvistički studii za makedonskiot jazik, Tom 1: gramatika, sintaksa i stilistika na makedonskiot jazik*. Ur. Aleksandra G'urkova. Skopje: Filološki fakultet »Blaže Koneski«. 705–707.
- Liljana MINOVA-G'URKOVA, 2007: *Gramatika na makedonskiot standarden jazik za stranci = Grammar of the standard macedonian language for foreign speakers*. Štip: 2-ri Avgust S.
- Gjoko NIKOLOVSKI, 2022: Makedonske 'muke' pri učenju slovenščine kot drugega in tujega jezika. *Jezik in slovstvo* 67/4, 41–56.
- Nika PAVLETIĆ, 2021: Analiza glasoslovnih napak govorcev makedonščine pri učenju slovenščine. *Jezikoslovni zapiski* 27/2, 85–101.
- Nataša PIRIH SVETINA, 2005: *Slovenščina kot tuji jezik*. Domžale: Izolit.
- Vesna POŽGAJ HADŽI, Ina FERBEŽAR, 2012: Tudi to je slovenščina. *Izgovori kontrastivne lingvistike = Izgovori kontrastivnega jezikoslovja*. Ur. Vesna Požgaj Hadži idr. Ljubljana: Znanstvena založba Filozofske fakultete. 139–149.
- Vesna POŽGAJ HADŽI, 2002: *Hrvaščina in slovenščina v stiku = Hrvatski i slovenski u kontaktu*. Ljubljana: Znanstveni inštitut Filozofske fakultete.

- Muriel SAVILLE-TROIKE, Karen BARTO, 2019: *Introducing Second Language Acquisition*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Klara ŠUMENJAK, Jana VOLK, 2024: Analiza rabe samostalnikov moškega spola pri tujih študentkah in študentih Univerze na Primorskem. *Slavistična prepletanja* 5. Ur. Gjoko Nikolovski, Natalija Ulčnik. Maribor: Univerza v Mariboru, Univerzitetna založba. 195–217.
- Klara ŠUMENJAK, Jana VOLK, 2020: Raba izbranih samostalnikov 1. ženske sklanjatve pri tujih študentih UP. *Mikro in makro: pristopi in prispevki k humanističnim vedam ob dvajsetletnici UP Fakultete za humanistične študije* 2. Ur. Irena Lazar in sodelavci. Koper: Založba Univerze na Primorskem. 461–479.
- Jože TOPORIŠIČ, 2004: *Slovenska slovnica*. Maribor: Obzorja.
- Natalija ULČNIK, Gjoko NIKOLOVSKI, 2022: Zapisovalne težave govork in govorcev južnoslovanskih jezikov pri učenju slovenščine. *Slovenščina kot drugi in tuji jezik v izobraževanju*. Ur. Simona Pulko, Melita Zemljak Jontes. Maribor: Univerza v Mariboru, Univerzitetna založba. 273–290.

